

tioner som vel muligt. Naar jeg har begæret Ordet her under denne Sags Behandling, er det imidlertid, fordi jeg gerne ønskede at drage et andet Spørgsmaal, vedrørende denne Sag, frem. Det vil være i det høje Tings Erindring, at jeg for nogen Tid siden har udbedt mig og erholdt det høje Tings Samtykke til at maatte stille en Forespørgsel til den højtærede Justitsminister angaaende Behandlingen af Patienterne paa Middelfart Sindsfygeanstalt; og da jeg efter Aftale med den højtærede Minister ved, at Ministeren i Dag er villig til at meddele Oplysninger om dette Forhold, skal jeg udbede mig den højtærede Formands Tilladelse til at gøre nogle Bemærkninger om denne Sag og motivere, hvad der har været Anledning til, at jeg er fremkommen med dette Spørgsmaal. Jeg tror ogsaa, det er paa sin Plads at fremkomme med Spørgsmaalet her; thi det er jo en Selvfølge, at naar man anbefaler det høje Ting at gaa til saa store Udgifter, som her foreslaas til en Udvidelse af Sindsfygeanstalten ved Middelfart, maa det høje Ting ogsaa være overbevist om, at Patienterne behandles paa en saadan Maade paa denne Anstalt, at der er Anledning til at søge den udvidet. Det, der har givet mig Anledning til at fremdrage denne Sag, er følgende: I Slutningen af forrige Aar blev der i Aalsens arresteret en Mand ved Navn Nielsen under Baag Herred. Vedkommende Mand havde i nogen Tid tjent som Opfyndskarl paa Sindsfygeanstalten ved Middelfart. Under de i Anledning af den rejste Sag afholdte Forhør fremstod der et Vidne, der paastod, at bemeldte Nielsen, i den Tid han havde været Opfyndskarl ved Middelfart Sindsfygeanstalt, under sin Tjeneste der paa Anstalten ofte havde behandlet Patienterne brutalt dels ved Slag og Spark, dels ved at gribe dem om Halsen og klemme til, saa de næsten havde tabt Bevidstheden. I det over Arrestanten senere afholdte Forhør benægtede han Rigtigheden af at have gjort sig skyldig i disse Forseelser; derimod paastod han, at andre havde gjort det; men han vilde dog indrømme, at han undertiden havde heldt N. ned ad Nakken paa Patienterne og havde oversprøjet dem med en Sprøjte, der var bleven ham udleveret til en ganske anden Brug, og at han paa den Maade havde optraadt med en vis Raadhed over for de stakkels Sindsfygepatienter. Det har han tilstaaet og indrømmet; men han tilføjede, at det ikke var noget ualmindeligt; og han har navngivet Personer, som havde været i Tjenesten sammen med ham, der have optraadt paa lignende Maade over for Patienterne. Et andet af de Vidner, der bleve af-

hørte under Sagen, har tilstaaet, at han med Stoffeslag har slaaet en Patient, og det er man dog vist alle enige om, at det ikke gaar an at give det underordnede Personale en saadan Myndighed paa en Sindsfygeanstalt, at de selv kunne tage sig til Rette og med Slag, Spark, Stoffeslag og deslige behandle sindsyge Patienter. Da dette Forhold blev oplyst ved Baag Herreds Ret, var vedkommende Forhørsdommer i Aalsens saa hensynsfuld, at han straks sendte Anstaltens Overlæge en Udskrift af Forhørene og alt, hvad der om denne Sag var blevet oplyst for Retten, med Henstilling til Overlægen om at lade denne Sag nærmere undersøge. Jeg mener, at Forhørsdommeren i Aalsens har handlet meget kollegialt og hensynsfuldt over for Anstaltens Direktion og Læge, men det er jo muligt, at han strengt taget ikke har handlet korrekt. Det er muligt, at den Fremgangsmaade havde været nok saa korrekt, at han havde sendt Udskriften til Byens Stiftamt, og at dette saa havde sørget for en nærmere Undersøgelse, men det skal jeg ikke her nærmere kritiskere. Jeg mener kun, at Forhørsdommeren er optraadt saa hensynsfuldt som muligt over for Anstalten ved at gøre Overlægen bekendt med Forholdene, for at han deraf kunde tage Anledning til at foretage en nærmere Undersøgelse af dette Forhold. Jeg skal her ganske villigt indrømme, at da Middelfart Sindsfygeanstalt forholdsvis er en ny Anstalt, en Anstalt, der kun har været i Funktion et kortere Tidrum, kan det jo have været forbunden med nogen Banskælighed for Anstaltens Læge, — idet han pludselig, i Løbet af kort Tid, skulde antage et større Antal Betjente, — at saa Mænd i sin Tjeneste, der vare fuldt paalidelige. Han kan selvfølgelig heller ikke vide, hvad der foregaar til enhver Tid paa de forskellige Afdelinger, da han jo kun kan være nærværende et Sted ad Gangen. Men det mener jeg rigtignok, at det maatte være baade i Overlægens og i Anstaltens velforstaede Interesse, saa snart slige Bestyrdninger, afgivne ved retsligt Forhør, fremsættes mod navngivne Personer ved Anstalten, at Overlægen saa maatte være den første til at kræve en Undersøgelse. Det har han ikke gjort. Han skriver derimod under 9de Oktober 1892 følgende: „I Anledning af Forespørgsel fra By- og Herredskontoret i Aalsens af 5te Oktober d. A. skal jeg kun udtale, at jeg ikke finder Anledning til at lade foretage nogen Undersøgelse i den omtalte Sag“. Jeg er ikke enig med Overlægen i dette Forhold. Det kan ikke være andet, end at, hvad der er fremkommet ved